

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπί τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ ἐξαγορᾶς μετοχῶν τῆς ἑταιρείας «Ἑλληνικά Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων.

—Α—

1. Τὴν 13τὴν Ἀπριλίου 1970 ὑπαγράφη μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Στ. Νιάρχου σύμβασις, ἥτις ἐκυρώθη διὰ τοῦ Ν.Δ. 549/70. Περαιτέρω δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 2687/53 ἐξεδόθη τὸ Β.Δ. 628/70 «περὶ ἐγκρίσεως εἰσαγωγῆς 190.000.000 δολλαρίων Η.Π.Α. παρὰ τοῦ κ. Στ. Σ. Νιάρχου διὰ τὴν πραγματοποίησιν βιομηχανικῶν ἐπενδύσεων».

2. Δυνάμει τῆς ὡς ἄνω συμβάσεως, ὁ ἀνάδοχος ἀνέλαβε τὴν ἐπέκτασιν τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου ἀπὸ 1.500.000 εἰς 4.500.000 τόννων ἀργοῦ πετρελαίου ἑτησίως καὶ τὸν ἐκσυγχρονισμόν αὐτοῦ, εἰς τὴν δημιουργηθεῖσαν δὲ ἑταιρείαν, «Ἑλληνικά Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου» ἢ ὅποια, κυρία οὖσα τοῦ διυλιστηρίου, εἶχε καὶ τὸ προνόμιον τοῦ ἐροδιασμοῦ διὰ πετρελαιοειδῶν τῆς ἐσωτερικῆς ἀγορᾶς, ὁ ἀνάδοχος, διὰ μῆος τῶν ἐταρειῶν του («Ἑλληνικά Ἐπιχειρήσεις Πετρελαίου») ἔλαβε τὰ 2/3 τῶν μετοχῶν καὶ τὴν διοίκησιν τῆς ἐταιρείας, τὸ δὲ Δημόσιον τὸ 1/3 τῶν μετοχῶν. Ἐπίσης, ὁ ἀνάδοχος ἀνέλαβε δι' ἐταρειῶν του καὶ τὴν πραγματοποίησιν τῶν οὕτως ἀποκλιθεῖσων παραλλήλων ἐπενδύσεων, ἢ σημαντικωτέρων τῶν ὁποίων εἶναι ἡ μόνιμος δεξιζομένη τῶν 500.000 τόννων ἥτις εὐρίσκεται ὑπὸ κατασκευῆν.

3. Ἡ ὡς ἄνω σύμβασις καὶ τὸ σχετικὸν διάταγμα 628/70 παρεπέμφθησαν εἰς τὴν διαδικασίαν ἀναθεωρήσεως ἢ λύσεως τῶν νόμων 141/75 καὶ 207/75.

Ἐξ' ἄλλου τὸσον ὁ ἀνάδοχος ὅσον καὶ τὸ Δημόσιον προσέφυγον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 27 τῆς συμβάσεως προβλεπομένην ἀλλοδαπὴν διαιτησίαν διὰ τὰς ἐκ τῆς συμβάσεως ἀνακυψάσας διαφορὰς τῶν.

4. Παραλλήλως καὶ ἀσχέτως πρὸς τὰς ἄνω διαδικαστικὰς ἐνεργείας καὶ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ὑπερασπίσεως τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου, ἡ Κυβέρνησις, κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περίοδον, ἐμελέτα τὸ ὅλον θέμα τῆς ἀσκήσεως νέας πετρελαϊκῆς πολιτικῆς. Βασικὴ προϋπόθεσις τῆς νέας πετρελαϊκῆς πολιτικῆς εἶναι ὁ πλήρης ἔλεγχος ἐνὸς διυλιστηρίου παρὰ τοῦ Δημοσίου. Ἡ τελευταία αὕτη ἐπιδίωξις ταυτίζεται ἀπολύτως μὲ τὴν ἀνάγκην λύσεως τῆς συμβάσεως Δημοσίου - Νιάρχου, ἥτις νομικῶς ἦτο δυνατὴ δυνάμει τῶν Ν. 141/75 καὶ 207/75.

5. Τὸ Δημόσιον ἔχει πλήρως ἐκκαθαρισμένας θέσεις, τὸσον ὡς πρὸς τὴν διὰ τοῦ Ν.Δ. 549/70 κυρωθεῖσαν σύμβασιν, ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ διὰ τὸν πλήρη ἔλεγχον τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου, ἅτινα ἀπλῶς συνέπεσαν χρονικῶς. Τὸ ὅλον πρόβλημα λεπτομερῶς ἐμελετήθη νομικῶς, τὸσον ὑπὸ τὸ πρίσμα τῆς διεθνoῦς διαιτησίας, ὅσον καὶ ὑπὸ τὸ εἶδος τῶν Ἑλληνικῶν νόμων. Αἱ ὑπάρχουσαι νομικαὶ λύσεις περιορίζονται εἰς τρεῖς:

(α) Ἐφαρμογὴ Ν. 141/75 καὶ Ν. 207/75. Διὰ τῆς ὁδοῦ ταύτης ἦτο δυνατόν νὰ ἐπιτευχθῆ εἴτε ἀναθεώρησις, εἴτε λύσις τῆς συμβάσεως. Ἡ μὲν ἀναθεώρησις δὲν ἦτο δυνατόν νομικῶς νὰ ἔχη ὡς πρακτικὸν ἀποτέλεσμα τὸν παρὰ τοῦ Δημοσίου πλήρη ἔλεγχον τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου, ἢ δὲ λύσις τῆς συμβάσεως, ἐκ πρώτης ὄψεως ἐμφανίζετο ὡς προσφέρουσα ἐπιτεύξιν ἄμεσην τῶν στόχων τοῦ Δημοσίου (λύσις συμβάσεως—ἀπόκτησις διυλιστηρίου), πλὴν ἐπὶ ἐκρυτάτῃ οἰκονομικῇ θυσίᾳ. Ὡς γνωστὸν τὴν λύσιν τῆς συμβάσεως μοιραίως θὰ ἠκολούθει ἡ διὰ πλειστηριασμῶ ἐκκαθάρισις τῆς περιουσίας τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικά Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.», κυρίας τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου. Συνεπῶς ἡ ἄνω ὁδὸς κατέληγεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα ὁ ἀνάδοχος νὰ εἰσπράξῃ τὰ 2/3 τῆς σημερινῆς ἀξίας τοῦ διυλιστηρίου Ἀ-

σπροπύργου. (ἦτοι 38.600.000 δολλάρια Η.Π.Α. περίπου). Πέραν τούτου ὁ ἀνάδοχος θὰ ἠδύνατο νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαιτησίαν (ἄρθρ. 27 Ν.Δ. 549/70). ὅποτε πλέον μετὰ ἐκβαθιότητος θὰ προέκυπτον νομικαὶ ἐπιπλοκαὶ μὴ δυνατόμεναι ἐκ τῶν προτέρων νὰ προβλεφθῶσι, πλὴν τοῦ ὅτι τὸ διυλιστήριον Ἀσπροπύργου καὶ δὴ κατὰ 100% δὲν θὰ περιήρχετο τῷ Δημοσίῳ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἄνω ἀντιδικιῶν.

(β) Ἐφαρμογὴ ἀρθρ. 106 τοῦ Συντάγματος. Δύο δυνατότητες παρέχει τὸ ἀρθρ. 106 τοῦ Συντάγματος ἦτοι: (α) ἐξαγορὰν τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ (β) ἀναγκαστικὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν. Κατὰ ρητὴν ἐπιταγὴν τῆς παρ. 4 τοῦ ἄνω ἀρθρ. 106, τὸσον τὸ τίμημα τῆς ἐξαγορᾶς, ὅσον καὶ τὸ ἀντάλλαγμα τῆς ἀναγκαστικῆς συμμετοχῆς τοῦ Κράτους, καθορίζεται ἀπαραιτήτως δικαστικῶς, ἀρέπει δὲ νὰ εἶναι πλήρως ἀνταποκρινόμενον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς ἐξαγοραζομένης ἐπιχειρήσεως ἢ τῆς εἰς ταύτην συμμετοχῆς. Ἐάν τὸ Δημόσιον ἐξηγόραζε τὸ διυλιστήριον Ἀσπροπύργου, θὰ ἔπρεπε νὰ καταβάλῃ εἰς τὴν ἐταιρείαν «Ἑλληνικά Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» τὴν σημερινὴν ἀξίαν αὐτοῦ, ὅποτε ὁ ἀνάδοχος θὰ εἰσπράττεται τὰ 2/3 τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἦτοι 38.600.000 δολλάρια Η.Π.Α. περίπου. Βεβαίως τὸ Δημόσιον ἠδύνατο ἀντὶ τῆς ἐξαγορᾶς νὰ συμμετάσχῃ ἀναγκαστικῶς εἰς τὴν ἐταιρείαν «Ἑλληνικά Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.». Διὰ νόμου θὰ ἐγένετο αὐξήσις τοῦ κεφαλαίου τῆς ἐταιρείας ταύτης, ἥτις θὰ ἐκαλύπτετο ἐξ ὀλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, τοῦ ἀναδόχου καθισταμένου ἀπὸ πλειοψηφούντος μειοψηφούντος μετόχου εἰς τὴν ἐταιρείαν τὴν ἐλέγχουσαν τὸ διυλιστήριον Ἀσπροπύργου. Καὶ ἡ λύσις αὕτη εἶναι μειονεκτικὴ, διότι πρῶτον δὲν δίδει πλήρη (100%) ἔλεγχον τοῦ διυλιστηρίου καὶ δεύτερον ὁ καταστάς μειοψηφία μετόχος ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἀξιῶσῃ τὴν παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐξαγορὰν τῶν μετοχῶν του (ἄρθρ. 106 παρ. 5 τοῦ Συντάγματος), τοῦ τιμήματος ἐξαγορᾶς προσδιορισθησομένου δικαστικῶς κλπ. κατὰ τὰ ἄνωτέρω, ὅποτε καὶ πάλιν ὁ ἀνάδοχος θὰ εἰσπράξῃ τὴν σημερινὴν πραγματικὴν ἀξίαν τῶν μετοχῶν του, καρπούμενος πλέον αὐτὸς ἅπασαν τὴν μέχρι σήμερον ὑπεραξίαν τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου. Ἐπὶ πλέον, ἡ λύσις αὕτη οὐδόπως ἀπέκλειεν τὴν δυνατότητα τοῦ ἀναδόχου νὰ προσφύγῃ εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαιτησίαν, ἐπικαλούμενος τὰς διατάξεις τῆς λυομένης συμβάσεως.

(γ) Διὰ συμβιβασμοῦ λύσις τῆς συμβάσεως. Ἡ λύσις αὕτη, εἰς τὴν πρακτικὴν τῆς ἐφαρμογῆς, παρουσιάζει πλείστας ὅσας δυσχερείας, διότι καὶ πάλιν ἐτίθετο θέμα τοῦ τί θὰ κατεβάλ-λετο εἰς τὸν ἀνάδοχον, λυομένης τῆς συμβάσεως. Ἡ θέσις τοῦ Δημοσίου ἦτο ὅτι ἡ σύμβασις πρέπει νὰ λυθῆ ἐπὶ καταβολῇ τῷ ἀνάδοχῳ παντὸς ποσοῦ, ὅπερ οὗτος πράγματι ἐδαπάνησε, ἀναπροσαρμοζομένου καὶ ἐντόκως. Ἡ ἄνω θέσις, κατ' ἐξοχὴν συμφέρουσα διὰ τὸ Δημόσιον, ἀπέκλειεν τὰς ἐκρυτάς διὰ τὸ Δημόσιον συνεπείας ἐκ τῆς ἀποτιμήσεως τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου, βάσει τῆς σημερινῆς του ἀξίας. Ἡ το ὅμως καὶ δικαία διὰ τὸν ἀνάδοχον, διότι τὸ Δημόσιον θὰ κατέβαλλεν αὐτῷ ὄχι ἀπλῶς τὰ ποσά, ἅτινα οὗτος ἐδαπάνησεν ἐντόκως, ἀλλὰ καὶ ἀναπροσαρμοσθέντα. Διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν ἐλήφθη ὡς βάσις ὁ διεθνῶς παραδεκτὸς NELSON INDEX, ὅστις ἀποκλειστικῶς ἰσχύει διὰ διυλιστήρια. Ἐν ἄλλοις, ὁ ἀνάδοχος δὲν θὰ συμμετεῖχεν εἰς τὴν ὑπεραξίαν ὀλοκλήρου τοῦ διυλιστηρίου καὶ συνεπῶς τὸ Δημόσιον θὰ ἐλάμβανε καὶ πάλιν πᾶν ὅτι ἡ Δικτατορία ἐπώλησε κατὰ τὸ ἔτος 1970, εἰς οἷαν ἀκριβῶς τιμὴν τότε τὰ ἐπώλησε. Εἶναι περιττὸν νὰ λεχθῆ ἐν προκειμένῳ ὅτι ἡ ἄνω λύσις ἔχει καὶ ἔτερα δύο πλεονεκτήματα: Πρῶτον, ἀποκλείει τὰς ἐκ τῆς διεθνoῦς διαιτησίας ἐπιπλοκάς καὶ δεύτερον ἐντὸς ἐλαχίστου χρονικοῦ διαστήματος τὸ διυλιστήριον Ἀσπροπύργου κατὰ 100% περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον.

Εἶναι προφανές ὅτι ἐκ τῶν ἄνω τριῶν λύσεων ἡ πλέον ἐνδεδειγμένη καὶ συμφέρουσα ἦτο ἡ τρίτη, καίτοι φυσικὰ οὐδέποτε παρεγνωρίσθη ἡ δυσκολία νὰ καταστῇ ἡ λύσις αὕτη πραγματικότης.

6. Κατόπιν τῆς ἐπιλογῆς τῆς προσαύτου καὶ συμφερούσῃ διατὸ Δημόσιον λύσεως ἐγένοντο λεπτομερεῖς ἐκτιμήσεις περὶ τοῦ τι πράγματι ἐξοφλήθη ὁ ἀνάδοχος καὶ μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἀναπροσαρμογὴ ἐάσει τοῦ ἄνω NELSON INDEX, τέλος δὲ ὑπελογισθῆ ἐπιτόκισον πρὸς 9,5% ἐτησίως. Οὕτω προέκυψεν ὅτι ὁ ἀνάδοχος εἶδει νὰ λάβῃ 12.358.000 δολλ. Η.Π.Α.

7. Προκειμένου νομικῶς νὰ διυληθῇ τὸ Δημόσιον ἀπροσκόπτως νὰ συνεχίσῃ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπόργου (νομικὴ προσωπικότης φορέως, μὴ ἐξέδρησις τῶν θανατῶν διὰ τὴν ἐπέκτασιν καὶ ἐκσυγχρονισμόν τοῦ διυλιστηρίου κλπ.), ἀπεφασίσθη ὅπως προσαυτῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον νὰ πωλήσῃ τὰς μετοχὰς του εἰς τὸ Δημόσιον ἀντὶ 12.358.000 δολλ. Η.Π.Α., ὅποτε πλεόν τὸ Δημόσιον θὰ καθίστατο κύριον τοῦ συνόλου (100%) τῶν μετοχῶν τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου. Οἰκοδομῶν νοεῖται ὅτι μία τοιαύτη ρύθμισις συνεπήγχετο ἀμειβομένῳ ἀπαλλαγῆν ἀπὸ τῶν λοιπῶν ἐκ τῆς συμβάσεως ὑποχρεώσεων.

8. Αἱ διαπραγματεύσεις ὑπῆρξαν καὶ μακρὰ καὶ ἐπίπονα, πλην κατέληξαν εἰς πλήρη ἀποδοχὴν τῶν δικαιῶν θέσεων τοῦ Δημοσίου παρὰ τοῦ ἀναδόχου.

9. Προβλεπόμεν ἤδη εἰς τὴν κατ' ἄρθρον ἀνάλασιν τῶν διατάξεων τοῦ ὑπὸ ψήφισιν σχεδίου νόμου.

Ἄρθρον πρῶτον.

Διὰ τοῦ πρώτου ἄρθρου κυροῦται ἢ μετὰ τῶν ἐταιρειῶν τοῦ ἀναδόχου καθαρσιθεῖσα σύμβασις μετὰ τῶν παρατηρημάτων αὐτῆς. Τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως ταύτης ἀναλύομεν κατωτέρω:

Ἄρθρον 1.

Διὰ τοῦ ἄρθρου 1 τῆς συμβάσεως συνεφωνήθη ἡ ἀγορὰ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου παρὰ τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικὰ Ἐπιχειρήσεις Πετρέλαιου Α.Ε.», ἡ ὁποία εἶναι μία τῶν ἐταιρειῶν τοῦ Ὀμίλου Νικάρχου, τοῦ συνόλου τῶν εἰς τὴν κυριότητὰ τῆς 200.000 μετοχῶν τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικὰ Διυλιστήρια Ἀσπροπόργου Α.Ε.», αἰτινες ἀντιπροσωπεύουν τὰ 2/3 τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τῆς τελευταίας. Τοιούτοτρόπως τὸ Δημόσιον θὰ καθιστῆ κύριον (100%) τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου τοῦ Ἀσπροπόργου.

Ἄρθρον 2.

Παρ. 1. Προκειμένου νὰ ἐκτιμηθῶμεν ὅτι τὸ τίμημα ἀγορᾶς τῶν μετοχῶν (§ 12.358.000) εἶναι καὶ ἀνάλογον τῆς ἀξίας τῶν 2/3 τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπόργου ἐλάβομεν τὴν συνημμένην ἐκθεσιν ἐκτιμήσεως τῆς σημερινῆς πραγματικῆς ἀξίας αὐτοῦ. Ἡ ἐκθεσις ἐκτιμήσεως ἀκολουθεῖ τρεῖς διαφόρους τρόπους ἐκτιμήσεως διυλιστηρίων, οἵτινες, ἅπαντες, εἶναι τρόποι διεθνῶς παραδεχόμενοι. Βάσει τοῦ πλεόν συντηρητικοῦ ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων, ἡ πραγματικὴ ἀξία τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου ἀνέρχεται σήμερον εἰς 121.000.000 περίπου δολλάρια Η.Π.Α., ἔασι δὲ ταύτης τὰ 2/3 τῆς ἀξίας τοῦ διυλιστηρίου εἶναι ἰσα πρὸς τὰ 2/3 τῆς διαφοράς ἐνεργητικοῦ (§ 121.000.000) καὶ ὑποχρεώσεων τῆς ἐταιρείας (αἱ ὁποῖαι ἀνέρχονται εἰς 63.000.000 δολλάρια), ἤτοι 38.600.000 δολλάρια Η.Π.Α. Συνεπῶς ἔασι τῶν παρὰ τῶν ἀρμοσίων εἰδικῶν γενομένων λεπτομερῶν ὑπολογισμῶν, τὸ καταβαλλόμενον τίμημα εἶναι συμφέρον διὰ τὸ Δημόσιον.

Παρ. 2. Διὰ τῆς παραγράφου ταύτης νομικῶς καὶ οὐσιαστικῶς ἐξασφαλίζεται τὸ Δημόσιον ὅτι ἅμα τῇ κυρώσει τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ τῇ ἐκπλήρωσει τῶν ὑποχρεώσεων του θὰ λάβῃ τὰς ἀγοραζόμενας μετοχὰς.

Παρ. 3. Ἡ παράγραφος αὕτη προσδιορίζει τὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου ἐνεργηθόμενα διὰ τὴν παραλαβὴν τῶν μετοχῶν, ταῦτα ἀναλύονται ἐν ἄρθρ. 3 παρ. 1 τῆς συμβάσεως.

Παρ. 4. Ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως καὶ μέχρι τῆς παραλαβῆς τῶν μετοχῶν, φυσικῶ τῶ λόγῳ, θὰ μεσολαβήσῃ χρονικὸν διάστημα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου τὸ Δημόσιον δεόν νὰ εἶναι πλήρως ἐξητσαλισμένον, ὡς μέλλων κύριος κατὰ

100% τοῦ διυλιστηρίου, ὅτι οἱ διοικοῦντες αὐτὸ θὰ ἐνεργοῦν πάντοτε τῇ ἐγκρίσει τοῦ Δημοσίου. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ὑποχρεωτικῆς συμπράξεως ἐνὸς τῶν ἐκπροσώπων τοῦ Δημοσίου εἰς τὴν ἐκπροσώπησιν τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου. Οἰκοδομῶν νοεῖται, προβλέπεται δὲ ὑπὸ τοῦ τελευταίου ἐδαφίου τῆς παραγράφου ταύτης, ὅτι, εὐθύς ὡς τὸ Δημόσιον καταστήσῃ κύριον τοῦ 100% τῶν μετοχῶν τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου («Ἑλληνικὰ Διυλιστήρια Ἀσπροπόργου Α.Ε.»), θὰ ἐκλέξῃ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον αὐτῆς καὶ τὸ τελευταῖον θὰ ἀποφασίσῃ κατὰ τὸ δοκῶν ἐπὶ τῆς ἐκπροσώπησεως τῆς ἐταιρείας.

Ἄρθρον 3.

Παρ. 1. Προκειμένου τὸ Δημόσιον νὰ παραλάβῃ τὰς ὑπ' αὐτοῦ ἀγοραζόμενας μετοχὰς δεόν ὅπως: (α) καταθέσῃ τὸ τίμημα (12.358.000) δολλάρια εἰς συνάλλαγμα, (ἐν προκειμένῳ δεόν νὰ ληρῆθῃ ὑπ' ὅψιν ὅτι τὸ τίμημα θὰ ἴητο εἰς συνάλλαγμα ἐξακτέον καὶ ἂν ἀκόμη ἐρημόζετο τὸ ἄρθρ. 106 τοῦ Συντάγματος, ὅπερ ρητῶς ὀρίζει ὅτι αἱ διατάξεις, περὶ ἐπιανεξαγωγῆς κεφαλαίου ἐξωτερικοῦ ἰσχύου), (β) ἐπιστρέψῃ τὰς, αἱ εἶχει λάβῃ, ἐγγυητικὰς ἐπιστολάς, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς λυομένης πλεόν συμβάσεως, τῆς κυρωθείσης διὰ τοῦ ἄνω Ν.Δ. 549/1970, (γ) καὶ (δ) εἴτε ἀπαλλάξῃ τὰς ἐταιρείας τοῦ ἀναδόχου ἀπὸ τῶν ὑπὲρ τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου ἐγγυήσεων τῶν πρὸς τρίτους εἴτε παρὰ τὴν αὐτὰς τραπέζικὰς ἀνεπτυχθήσονται. Αἱ ἐταιρείαι τοῦ ἀναδόχου παρέχουν πρὸς τρίτους ἐγγυήσεις διὰ τὴν πραγματοποιήσιν τῆς ἐπέκτασεως - ἐκσυγχρονισμού τοῦ διυλιστηρίου, φυσικῶν συνεπῶς εἶναι αὐταὶ εἴτε νὰ ἀπαλλαγῶσιν ὡς ἐγγυήτριαι, εἴτε νὰ ἐξασφαλισθῶσιν δι' ἀντεγγυήσεων ἀπαξ καὶ πλεόν πωλοῦν τὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὸ διυλιστήριον τῷ Δημοσίῳ. Πέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω, τὸ Δημόσιον ὡς κύριον τοῦ 100%, ἐξαιρουμένῳ νὰ ἀπολύξῃ τῶν πιστώσεων, τὰς ὁποίας ὁ ἀνάδοχος ἐξητσαλίσεν καὶ φυσικῶν εἶναι νὰ ἀναλάβῃ τὰς ὑπὲρ τῶν πιστώσεων τούτων ἐγγυήσεις.

Παρ. 2. Διὰ τῆς παραγράφου ταύτης διασφαλίζεται πλήρως τὸ Δημόσιον ὅτι ἡ ἐταιρεία τοῦ διυλιστηρίου («Ἑλληνικὰ Διυλιστήρια Ἀσπροπόργου Α.Ε.») δὲν ἔχει καὶ ἄλλας ὑποχρεώσεις, ἀνεφάρτους τῷ Δημοσίῳ, δεδομένου ὅτι ἅπανται αἱ ἐταιρείαι τοῦ ἀναδόχου παρέχουν σχετικῶς τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐγγυήσιν τῶν. Μεταξὺ τῶν ἐγγυητριῶν περιλαμβάνεται καὶ ἡ «Ἑλληνικὰ Ντυπηγεῖα Α.Ε.», ἀναμειβηθῆτος φερρεγγυότητος.

Παρ. 3. Αἱ ἄνω ἐγγυήτριαι ἐταιρείαι τοῦ ἀναδόχου ὑποχρεοῦνται νὰ παρεμβαίνουν καὶ νὰ ἀναλαμβάνουν τὰς δίκας κατὰ τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου, ὡς αὐταὶ ἐκτίθενται ἐπὶ ἀξιώσεων, δι' αἱ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἔχουν ἐγγυηθῆ αἱ ἄνω ἐταιρείαι.

Παρ. 4. Τὸ Δημόσιον ἀντιστοίχως ἐγγυᾶται καὶ αὐτὸ, καθ' ὃ κύριον τοῦ 100%, τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου τῶν ρητῶς καὶ περιεριστικῶς ἀναφερομένων εἰς τὸ Παράρτημα Γ' τῆς κυρωμένης συμβάσεως καὶ ἀναλαμβάνει ὡσαύτως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ παρεμβαίῃ εἰς τὰς δίκας, τὰς καλυπτομένας παρὰ τῆς τοιαύτης ἐγγυήσεως τοῦ.

Παρ. 5. Ρυθμίζεται τὸ θέμα τῶν ἐκκρεμῶν δικητικῶν μετὰ τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου καὶ τῶν ἐργολάων κατασκευαστῶν, εἰς τρόπον ὥστε ἡ ἐταιρεία τοῦ διυλιστηρίου («Ἑλληνικὰ Διυλιστήρια Ἀσπροπόργου») νὰ ἔχη μόνη τὰ δικαιώματα καὶ ὑποχρεώσεις ἐξ αὐτῶν.

Ἄρθρον 4.

Παρ. 1. Ὡς γνωστὸν ἐν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 11 παρ. 4 τοῦ Α.Ν. 148/1967 ἡ πώλησις μετοχῶν δὲν ὑπόκειται εἰς φόρον, τέλος ἢ χαρτόσημον, συνεπῶς ἡ διὰ τῆς παραγράφου ταύτης ἀπαλλαγὴ οὕτως καταλαμβάνει μόνον τὰς ἐγγυήσεις, αἱ δὲ δεόν τῷ Δημοσίῳ αἱ ἐταιρείαι τοῦ ἀναδόχου διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἐταιρείας τοῦ διυλιστηρίου, αἰτινες δὲν περιλαμβάνονται ἐν τοῖς ἐπιλείοις αὐτῆς καὶ συνημμένῳ τῇ παρούσῃ Παραρτήματι («Γ») καὶ περὶ ὧν ἐγγυήσεων ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 3 τῆς κυρωμένης συμβάσεως. Ἡ ἀπαλλαγὴ αὕτη εἶναι εὐλογος, καθόσον αἱ ἐγγυήσεις δίδονται ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Παρ. 2. Εάν μία εταιρεία πραγματοποιήσει κέρδος εκ της πωλήσεως μετοχών, τούτο δεν φορολογείται και παραμένει ως άφορολόγητον ειδικόν αποθεματικόν (άρθρ. 10 παρ. 3 του Α.Ν. 248/67 και άρθρου 6 Ν.Δ. 34/68). Διά της παραγράφου ταύτης η απαλλαγή επεκτείνεται κατά κατά την διανομήν του προϊόντος της πωλήσεως των μετοχών εις τους μετόχους της Εταιρείας.

Ός προκύπτει εκ των ανωτέρω εν παρ. 6 έκτιθεμένων, τὸ μὲν τὸ προκύπτον κέρδος εἶναι θεωρητικόν, τὸ δὲ ἐκ τὸ Δημόσιον δὲν ἀπέκτα τὸ Διυλιστήριον, ἢ ἐταιρεία θὰ ἐξηκολούθει ὑφισταμένη καὶ συνεπῶς θυνάμει τῶν ἄνω διατάξεων δὲν θὰ ἐπίθετο θέμα φορολογίας. Ἐξ ἄλλου ἡ πρόθεσις τοῦ ἀναδόχου εἶναι νὰ συγχωνεύσῃ ἀπάτας τὰς παρ' αὐτοῦ ἱδρυθείσας, διὰ τοῦς σκοποῦς τῆς λυομένης συμβάσεως ἐταιρείας, μετὰ τῆς «Ἑλληνικῆς Ναυπηγείας Α.Ε.», περὶ ἧς ἡ ἀμέσως ἐπομένη παράγραφος.

Παρ. 3. Παρέχεται ἡ δυνατότης συγχωνεύσεως τῶν ἄνω ἐταιρειῶν μετὰ τῆς «Ἑλληνικῆς Ναυπηγείας Α.Ε.» ἐξαιτίας τοῦ ἰσχύοντος Ν.Δ. 1297/72.

Παρ. 4. Δυνάμει τῆς λυομένης συμβάσεως τὰ «Ἑλληνικῆς Ναυπηγείας Α.Ε.» εἶχον ἀναλάβει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ πραγματοποιήσουν δύο ἐπενδύσεις: (α) μίαν μόνιμον δεξιμενὴν, χωρητικότητος πλοίων τοῦλάχιστον 240.000 τόννων DWT καὶ (β) τὸ ἐργαστασίον κατασκευῆς μηχανῶν, πρὸς πραγματοποίησιν δὲ τούτων ἤρχισαν προπαρασκευαστικὰς ἐργασίας (αὔξησις τοῦ κεφαλαίου των κλπ.). Ἡ ἐπένδυσις τῆς δεξιμενῆς προχωρεῖ κανονικῶς, πρόκειται δὲ περὶ μόνιμου δεξιμενῆς ναυπηγήσεως πλοίων 500.000 τόννων DWT, δι' ἣν ἡ δαπάνη θὰ εἶναι τοῦλάχιστον 40.000.000 δολλάρια Η.Π.Α. Λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ «Ἑλληνικῆς Ναυπηγείας Α.Ε.» ἔχουν πραγματοποιήσει λίαν ἀξιολόγους ἐπενδύσεις, ἀλλὰ καὶ κατόπιν τῆς λύσεως τῆς συμβάσεως συνεχίζουσιν καὶ τὴν ἄνω ἐπένδυσιν, καίτοι διεθνῶς ἡ κατασκευαστικὴ βιομηχανία πλοίων διέρχεται κρίσιν, ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ διατηρηθῶν τινες τῶν διατάξεων τῆς λυομένης συμβάσεως ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον διὰ τὴν δεξιμενὴν τῶν 500.000 τόννων DWT, ὥστε καὶ διὰ τὴν ἐπένδυσιν ταύτην νὰ ἰσχύουν διατάξεις παρόμοιαι πρὸς ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμόζονται δι' ἀπάτας τὰς μεγάλας ἐπενδύσεις ἐν τῇ Χῶρᾳ.

Ἄρθρον 5.

Διὰ τοῦ άρθρου τούτου ρυθμίζονται ἅπαντα αἱ ἐκκρεμότητες μεταξὺ Δημοσίου καὶ ἀναδόχου, θὰ ἰσχύσῃ δὲ τούτο ἀπὸ τῆς παραλαβῆς τῶν μετοχῶν τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικῆς Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» παρὰ τοῦ Δημοσίου. Εἰδικώτερον:

Παρ. 1. Λύεται ἡ σύμβασις διὰ τὸν ἐφ' ἐξῆς χρόνον, διατηροῦνται δὲ ἐν ἰσχύϊ αἱ ἐν ἄρθρῳ 4 παρ. 4 διατάξεις αὐτῆς αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν μόνιμον δεξιμενὴν τῶν 500.000 τόννων DWT. Ἐπειδὴ ἅπαντα τὰ δάνεια διὰ τὴν ἐπέκτασιν - ἐκσυγχρονισμόν τοῦ παρὰ τοῦ Δημοσίου διὰ τῆς συμβάσεως ἀποκτωμένου Διυλιστηρίου συνήρθησαν παρ' ἐταιρείας τοῦ ἀναδόχου κατὰ τὴν λυομένην σύμβασιν (άρθρ. 30 παρ. 1). Ταῦτα δὲ ἐν συνεχείᾳ ἐξεχωρήθησαν εἰς τὴν «Ἑλληνικῆς Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.», ἡ τελευταία καταβάλλει τοὺς τόκους εἰς τοὺς δανειστάς διὰ τῆς ἐταιρείας τοῦ ἀναδόχου. Ἡ διατηρουμένη διάταξις (άρθρ. 30 παρ. 8γ) προβλέπει ὅτι ἡ καταβολὴ τῶν τόκων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας «Ἑλληνικῆς Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» εἰς τὴν ἐταιρείαν τοῦ ἀναδόχου, ἡ ὁποία δὲν εἶναι ὁ οὐσιαστικὸς δικαιούχος τῶν τόκων, ἀλλ' ἀπλῶς διὰ τεχνικοὺς λόγους διαμετολαβεῖ εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, εἶναι ἀφορολόγητος· φυσικῶς ὁ οὐσιαστικὸς δικαιούχος τῶν τόκων (δανειστής) καταβάλλει τοὺς κατὰ νόμον φόρους εἰσοδήματος.

Παρ. 2. Διὰ τῆς παραγράφου ταύτης ἀμοιβαίως τὰ συμβαλλόμενα μέρη παραιτοῦνται τῶν ἐκατέρωθεν ἀξιώσεων ἀφοῦ διὰ τῆς κυρομένης συμβάσεως ταχτοποιοῦνται αἱ μεταξὺ των διαφοραί. Πρῶτως διατηροῦνται αἱ φορολογικαὶ καὶ θαυματολογικαὶ ἀξιώσεις τοῦ Δημοσίου κατὰ τῶν συμβαλλομένων ἐταιρειῶν.

Παρ. 3. Διὰ τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμφωνίας μεταξὺ ἄλλων ἐπετεύθη καὶ ἡ ἐκατέρωθεν παραίτησις ἀπὸ τῶν ἐκκρεμῶν ἀλλοδαπῶν διαιτησιῶν. Πράγματι· τόσον αἱ ἐταιρεῖαι τοῦ ἀναδόχου ὅσον καὶ τὸ Δημόσιον εἶχον προσφέρει εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν διαιτησίαν συμφωνίαν πρὸς τὸ ἄρθρ. 27 τῆς λυομένης συμβάσεως, προέβλεπον δὲ κατ' ἀλλήλων διαφοροῦς ἀξιώσεις ἀναγομένας εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς συμβάσεως, τοῦ ἀναδόχου ἐπιβαλλομένου καὶ ἀντισυνταγματικότητος τῶν νόμων 141/75 καὶ 207/75. Εἶναι φυσικόν μετὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν ρύθμισιν αἱ ἀξιώσεις αὗται καὶ τῶν δύο πλευρῶν νὰ καταργοῦνται ἀμοιβαίως. Πρέπει νὰ τονισθῇ ἄλλως τε ὅτι οἰαδήποτε καὶ ἂν ἦτο ἡ ἐκδοσις τῆς διαιτησίας δὲν θὰ ἦδύνατο νὰ περιέλθῃ μέσῳ αὐτῆς εἰς τὸ Δημόσιον τὸ Διυλιστήριον Ἀσπροπύργου εἰς κτι οἰουδὴποτε τιμήματος. Ἐκτὸς τούτου, ἡ διαιτησία θυνάμει αὐτῆς ταύτης τῆς ἀρχικῆς συμβάσεως, εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸν ἀνάδοχον παρατάσεις προθεσμιῶν καὶ νὰ ἐξέυρῃ συμβιβαστικὰς λύσεις διὰ πᾶν ἐνώπιον αὐτῆς ὄχθρὸν θέμα.

Παρ. 4. Ἐπειδὴ, ὡς γνωστόν, τὰ δυνάμει τοῦ Ν.Δ. 2687/1953 ἐκιδόμενα διατάγματα δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀνακληθῶσιν ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν ἐπενδυτῶν διὰ τοῦτο περιλαμβάνεται εἰς τὴν σύμβασιν ἡ συναίνεσις αὐτῶν.

Παρ. 5. Λόγω τῆς θέσεως τοῦ Δημοσίου ὅτι ὁ Στ. Νιάρχος ἐξηκολούθει νὰ παραμένῃ ὑπεύθυνος (σωρευτικὴ ἀναδοχή) καὶ μετὰ τὴν σύστασιν παρ' αὐτοῦ τῆς «Ἀγωνίου Ἑταιρείας Γενικῶν Ἐπενδύσεων» (άρθρ. 2 Ν.Δ. 549/70), περιελήθη εἰς τὴν ὑπὸ κύρωσιν σύμβασιν ἡ παράγραφος αὕτη.

Παρ. 6. Εἰς περιπτώσεις ἀγορᾶς μετοχῶν πάντοτε οἱ πωληταὶ καὶ μέχρι τῆς πωλήσεως διοικούντες λαμβάνουν ἀναγνώρισιν τῆς διαχειρίσεως των. Τοιαύτη γίνεται καὶ ἐν προκειμένῳ.

Ἄρθρον 6.

Διαφοραὶ ἐκ τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεως ἀποκλειστικῶς λύονται δι' ἀμοιγῶς Ἑλληνικῆς διαιτησίας. Ὡς ἐπιδιατητῆς ὀρίζεται ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἀρείου Πάγου. Οὕτω, παύει, ἡ ἐξάρτησις τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς διαιτησίας, τὴν ὁποῖαν τοῦ εἶχεν, ἐπιβάλλει ἡ Δικτατορία.

Ἄρθρον 7.

Παρ. 1. Ἡ ἰσχὺς τῆς συμβάσεως καὶ ἡ ἐφαρμογὴ ταύτης ἤρτηνται ἐκ τῆς διὰ νόμου κυρώσεως τῆς. Δύο διατάξεις τῆς συμβάσεως ἤδη ἐφηρμόθησαν, πλὴν ἀμφότεραι εἶναι ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου. Αἱ διατάξεις αὗται εἶναι: (α) Ἄρθρ. 2 παρ. 2, παρακατάθεσις τῶν πωλουμένων μετοχῶν ἀπὸ τοῦδε καὶ (β) Ἄρθρ. 2 παρ. 4, δι' οὗ ὀρίζεται ὅτι ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως ἡ ἐταιρεία τοῦ Διυλιστηρίου («Ἑλληνικῆς Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.») δεσμεύεται διὰ δύο (2) ὑπογραφῶν, ἐξ ὧν ἡ μία ὑποχρεωτικῶς παρ' ἐκπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου. Ἐνωεῖται, ὅτι ἡ ρύθμισις αὕτη θὰ ἰσχύσῃ μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τῶν μετοχῶν εἰς τὸ Δημόσιον, ὅποτε τούτο θὰ διοικῆ μόνον τοῦ τῆν ἐταιρείαν.

Παρ. 2. Ἡ μὴ κύρωσις τῆς συμβάσεως ἔχει ὡς συνέπειαν ὅτι τὰ μέρη (Δημόσιον — ἐταιρεῖαι ἀναδόχου) ἐπανέρχονται εἰς τὴν νομικὴν καὶ πραγματικὴν κατάστασιν, εἰς τὴν εὑρίσκοντο κατὰ τὴν ὑπογραφήν τῆς ὑπὸ κύρωσιν συμβάσεως.

Ἄρθρον Δεύτερον.

Διὰ τῆς ἐξαγορᾶς τῶν μετοχῶν ἡ ἐταιρεία «Ἑλληνικῆς Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» θὰ ἐξακολουθήσῃ χρησιμοποιοῦσα τὰς πιστώσεις, αἱ ὁ ἀνάδοχος ἐξησφάλισε καὶ τῶν ὁποίων τὸ ὑπόλοιπον, μετὰ τὰς γενομένας ἤδη ἀποπληρωμάς, ὑπερβαίνει σήμερον τὰ 20.000.000 δολλάρια Η.Π. Ἀπαραίτητος προϋπόθεσις εἶναι τὸ Διυλιστήριον νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ λειτουργῇ ὑπὸ τὸ αὐτὸ νομικὸν καθεστῶς, ὑπ' ὃ ἐλειτούργει κατὰ τὸν χρόνον τῆς χορηγήσεως τῶν ἄνω πιστώσεων, διότι σχετικῶς ὅροι περιλαμβάνονται εἰς τὰς σχετικὰς δανειοδοτικὰς αὐτοῦ παρὰ ξένων τραπεζῶν κλπ. συμβάσεις.

Άρθρον Τρίτον.

Προκειμένου το Δημόσιον να παράσχη τὰς ὑπὸ τῆς συμβάσεως (ἄρθρ. 3 παρ. 1η καὶ 1β) ἀπαλλαγὰς ἀπὸ τῶν ἐγγυήσεων καὶ ἀντεγγυήσεις εἰς τὰς ἐταιρείας τοῦ ἀναδόχου δεόν να ἐξουσιοδοτηθῆ ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν διὰ τὴν παροχὴν τῶν ἐγγυήσεων ἢ ἀντεγγυήσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου.

Άρθρον Τέταρτον.

Κατόπιν τῆς ἐπερχομένης οὐσιαστικῆς συγχύσεως (ταυτίσεως δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου), ἀπαξ καὶ κύριος τοῦ συνόλου (100%) τῶν μετοχῶν τῆς «Ἑλληνικὰ Διυλιστήρια Ἀσπροπύργου Α.Ε.» θὰ εἶναι τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον αἱ τυχόν διαφοραὶ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τοῦ Δημοσίου θὰ λύωνται δι' ἀποφάσεων τῆς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς.

Άρθρον Πέμπτον.

Καταργεῖται διὰ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν ἡ διαδικασία τῶν Ν. 141/1975 καὶ 207/1975, ἀπαξ καὶ ἡ παραπεμφθεῖσα σύμβασις λύεται καὶ οὐδένα σκοπὸν θὰ ἐξυπηρετεῖ πλέον ἢ συνέχισις τῆς διαδικασίας ταύτης.

Άρθρον Ἑκτον.

Πᾶσα ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου ρυθμίζεται διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Συντονισμοῦ Οἰκονομικῶν καὶ Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας.

Άρθρον Ἑβδόμον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἂν ἄλλως ὀρίζεται ἐν αὐτῷ (τῇ κυρουμένη συμβάσει) κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Δεκεμβρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Συντονισμοῦ Οἰκονομικῶν
Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ Ε. ΔΕΒΛΕΤΟΓΛΟΥ

Βιομηχανίας καὶ Ἐνεργείας
Κ. ΚΟΝΟΦΑΓΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΓΙΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ Α.Ε. ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΑ ΑΣΠΡΟΠΥΡΓΟΥ

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. Πρωτ. ΕΠ.100/23.10.76 ἀποφάσεως τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε.Π. 36/26.1.76 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συντονισμοῦ καὶ Προγραμματισμοῦ, συνεκροτήθη Ὑποεπιτροπὴ ἐκ τῶν :

- α) Πυθαγόρα Μπίκου, Χημικοῦ Μηχανικοῦ
- β) Ραφῆλ Μωῦσῆ, Μηχανολόγου Μηχανικοῦ
- γ) Κων/νου Ἀσκητοπούλου, Δ/ντοῦ Τεχνικῶν Ὑπηρεσιῶν τῆς ΕΤΕΒΑ καὶ πρώην Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν Διυλιστηρίων Ἀσπροπύργου.

Ὡς ἀντικείμενον τῆς Ὑποεπιτροπῆς ὠρίσθη ἡ ἐντὸς τοῦ συντομωτέρου χρονικοῦ διαστήματος ἐκτίμησις τῆς ἀξίας τῶν παγίων ἐγκαταστάσεων τῶν διυλιστηρίων Ἀσπροπύργου καὶ ἡ ὑποβολὴ ἐκθέσεως εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς.

Εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποστολῆς τῆς, ἡ Ὑποεπιτροπὴ ἐβασίσθη ἐπὶ τῶν τεχνικῶν περιγραφῶν τοῦ διυλιστηρίου, ὡς αὐταὶ ἀναφέρονται εἰς τὰ λειτουργικὰ ἐγχειρίδια τοῦ ἴδιου, εἰς τὰ ἐν τοῖς βιβλίοις ἀπογραφῶν καὶ ἰσολογισμῶν τῆς Ἐταιρείας ΕΛΔΑ Α.Ε. ἐγγεγραμμένα πάγια στοιχεῖα, εἰς τὴν σύμβασιν κατασκευῆς τοῦ διυλιστηρίου μετὰ τῶν ἐργολάβων,

καί, κυρίως, εἰς τὴν ἰδίαν ἀντίληψιν περὶ τῆς συγκροτήσεως καὶ ποιότητος τῶν ἐγκαταστάσεων, τὴν ὁποίαν ἔχουν ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ὑποεπιτροπῆς ὁ μὲν πρῶτος ὡς ἄλλοτε τεχνικός τοῦ διυλιστηρίου καὶ νῦν διοικητικὸς σύμβουλος τῆς ΕΛΔΑ Α.Ε., ὁ δὲ τρίτος ὡς ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ διυλιστηρίου.

Διὰ τὴν ποσοτικὴν ἐκτίμησιν τῶν παγίων στοιχείων ἠκολούθησαν τρεῖς διάφοροι μέθοδοι ὑπολογισμοῦ :

Πρῶτον, ὑφίστανται εἰς τὴν διεθνή βιβλιογραφίαν ἐκτιμήσεις περὶ τῆς ἀπαιτουμένης σήμερον ἐπενδύσεως ἀνά μονάδα διυλιστικῆς ἰκανότητος (δολλάρια ἀνά βαρέλιον ἀνά ἡμέραν ἐν συναρτήσει πρὸς τὴν τάξιν μεγέθους καὶ τὸν βαθμὸν πολυπλοκότητος).

Ἐκ τῶν ἐν λόγῳ στοιχείων, ὑπελογίσθη ἡ ἐπένδυσις, ἥτις θὰ ἀπηγεῖτο σήμερον διὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι κατασκευὴν διυλιστηρίου ὡς τὸ ὑπὸ ἐκτίμησιν. Ἐκ τοῦ προκύψαντος ποσοῦ ἐξέπεσε ποσοστὸν ἀντιπροσωπεύον τὸ μέρος τῆς συνολικῆς τεχνικῆς ζωῆς τοῦ διυλιστηρίου τὸ ὁποῖον ἔχει ἤδη παρέλθει (παλαιώσις) καὶ οὕτω προέκυψεν ἡ ἀπομένουσα σημερινὴ ἀξία τοῦ διυλιστηρίου.

Δεύτερον, ἐχρησιμοποιήθη ὁ διεθνῶς παραδεδομένος δείκτης Nelson ὁ ὁποῖος δίδει τὴν σημερινὴν ἀξίαν κατασκευῆς νέου διυλιστηρίου, ὁλοσήμερον συγκροτήσεως, ὡς συνάρτησιν τῆς πραγματικῆς δαπάνης κατασκευῆς του καὶ τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐπραγματοποιήθη ἡ κατασκευὴ. Ἐκ τοῦ οὕτω προκύψαντος ποσοῦ, ἐξέπεσε καὶ πάλιν τὸ ἀναλογοῦν ποσοστὸν παλαιώσεως (ὡς εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν), καὶ οὕτω προέκυψε δευτέρα ἐκτιμήσις τῆς ἀπομένουσας σημερινῆς ἀξίας τοῦ διυλιστηρίου.

Τρίτον, ἐχρησιμοποιήθη ἐκτιμήσις ξένου εἰδικοῦ οἴκου, ἡ ὁποία διεξήχθη προσφάτως δι' ἀσφαλιστικῶν σκοποῦς καὶ ἀποτελεῖ βᾶσιν τῶν ἐκτιμήσεων καὶ συμβολαίων διαφόρων ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν, αἱ ὁποῖαι ἀσφαλιζοῦν τὸ διυλιστήριον. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκτίμησις τοῦ ξένου οἴκου, ἐτροποποιήθη διὰ τῆς εἰς αὐτὴν προσθήκης τῶν μὴ ἀσφαλιστέων ἀξιῶν (θεμελιώσεις κ.λπ.) καὶ οὕτω προέκυψε καὶ τρίτη ἐκτίμησις τῆς ζητουμένης ἀξίας.

Σημειωτέον ὅτι εἰς ἀπάσας τὰς ὡς ἄνω ἐκτιμήσεις δὲν περιλαμβάνεται ἡ ἀξία τῶν γηπέδων.

Τὰ βᾶσει τῶν τριῶν ὡς ἄνω μεθόδων προκύψαντα ἀποτελέσματα διὰ τὴν σημερινὴν ἀπομένουσαν ξίαν τῶν παγίων ἐγκαταστάσεων ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

Ἐκ τῆς πρώτης μεθόδου	: \$ 89.300.000
Ἐκ τῆς δευτέρας μεθόδου	: \$ 87.800.000
Ἐκ τῆς τρίτης μεθόδου	: \$ 89.500.000

Βᾶσει τῶν ὡς ἄνω ἐκτιμήσεων, τῶν ἐν τῷ ἰσολογισμῷ τῆς Ἐταιρείας ἀναγραφόμενων καὶ παλαιότερας ἐκθέσεως τοῦ Ἐφόρου Ἐλευσίνου περὶ τῆς ἀξίας τῆς γῆς, προκύπτουν τὰ κάτωθι τελικὰ συμπεράσματα :

- α) Ὡς πρὸς τὴν ὑπερᾶξίαν τῶν παγίων στοιχείων (πλὴν τῆς γῆς), ποσὸν τῆς τάξεως τῶν \$ 36 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.
- β) Ὡς πρὸς τὴν συνολικὴν ἀξίαν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐταιρείας, ποσὸν τῆς τάξεως τῶν \$ 136 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

2. ΓΕΝΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΔΙΥΛΙΣΤΗΡΙΟΥ

1. Τὸ Διυλιστήριον Ἀσπροπύργου, ὡς ἔχει τοῦτο σήμερον, προέκυψεν ἐκ τοῦ ἐκσυγχρονισμοῦ καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ Κρατικοῦ Διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου ἡ ὁποία ἤρχισε τὸ 1970 καὶ ἐπερατώθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1972.

Ἐξαιρέσει τῆς ἰδιομορφίας ὅτι προέκυψεν ἐκ μικροτέρας δυναμικότητος διυλιστηρίου καὶ τοῦ γεγονότος ὅτι διαθέτει σταθμὸν ἠλεκτροπαραγωγῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν του εἰς περιπτώσεις διακοπῆς τῆς παροχῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Δικτύου, ἀποτελεῖ τοῦτο τυπικὸν διυλιστήριον Εὐρωπαϊκοῦ τύπου ἄνευ μονάδων μετατροπῆς

(Cracking Units), δυνάμενον να καλύψει τὰς ἀνάγκας τῆς ἰσωθετικῆς ἀγορᾶς εἰς προϊόντα (Hydroskimming Refining).

2. Τὸ Κρατικὸν Διυλιστήριον Ἀσπροπύργου, τοῦ ὁποῖου ἡ κατασκευὴ ἤρρισε τὸ 1955 καὶ ἐπεραιώθη τὸ τέλος τοῦ 1957, εἶχε σχεδιασθῆ διὰ νὰ κατεργάζεται 33.000 BPSD ἀργοῦ πετρελαίου τύπου Arabian Light καὶ διέθετε τὰς ἐξῆς μονάδας :

Μονὰς ἀτμοσφαιρικῆς ἀποστάξεως	33.000 BPSD
Μονὰς ἀποστάξεως ὑπὸ κενόν	5.000 BPSD
Μονὰς καταλυτικῆς ἀναμορφώσεως	8.200 BPSD
Μονὰς ἀπολήψεως ὑγρασιῶν	
Μονὰς ἐμφυσίσεως ἀσφάλτου	1.000 BPSD
Μονὰς χημικῶν κατεργασιῶν	
Μονὰς ἀναμιξεως TEL	
Δεξαμενὰς ἀργοῦ καὶ προϊόντων	
Σύστημα πυρασφαλείας	
Σύστημα ὕδατος ψήξεως	
Σταθμὸν ἀτμοπαραγωγῆς - ἠλεκτροπαραγωγῆς	

Ἐπίσης διέθετε :

Ἐγκαταστάσεις φορτώσεως τελικῶν προϊόντων
Σύστημα ἀποχετεύσεως
Μονάδας κοινῆς ἐξυπηρετήσεως, ὡς σύστημα καυσίμων διυλιστηρίου, σύστημα πεπιεσμένου ἀέρος ἐργοστασίου καὶ ὀργάνων, σύστημα διανομῆς ποσίου ὕδατος, σύστημα διανομῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, τηλεφωνικὸν δίκτυον κ.λπ.
Κτίρια διοικήσεως κ.κ.

Ἐγκαταστάσεις ἐκφορτώσεως, ἀποθηκεύσεως καὶ ἀντλήσεως ἀργοῦ πετρελαίου Μέγαρα)

Προβλήτα φορτώσεως προϊόντων καὶ δεξαμενόπλοια.

Διὰ προσθηκῶν καὶ βελτιώσεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας τοῦ Κρατικοῦ διυλιστηρίου ἡ μὲν δυναμικότης τῆς μονάδος ἀτμοσφαιρικῆς ἀποστάξεως ἠῤῥήθη εἰς 40.000 BPSD, ἡ δὲ δυναμικότης τῆς μονάδος καταλυτικῆς ἀποστάξεως μετεβλήθη ἀπὸ 8.200 BPSD διὰ παραγωγὴν βενζίνης 80 ὀκταίων εἰς 5.500 BPSD διὰ παραγωγὴν βενζίνης 96 ὀκτανίων.

3. Διὰ τοῦ ἐν ἔτει 1973 πραγματοποιηθέντος ἐκσυγχρονισμοῦ, αἱ ἀνωτέρω μονάδες τοῦ Κρατικοῦ διυλιστηρίου ὑπέστησαν βελτιώσεις τὸσον διὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τῆς ἐκ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου φυσικῆς φθορᾶς αὐτῶν ὅσον καὶ διὰ τὸν ἀπὸ πλευρᾶς λειτουργικότητος συνδυασμὸν αὐτῶν μὲ τὰς νέας μονάδας.

Αἱ διὰ τῆς ἐπεκτάσεως προσθεθεῖσαι μονάδες εἶναι αἱ ἐξῆς :

Μονὰς ἀτμοσφαιρικῆς ἀποστάξεως	61.000 BPSD
Μονὰς ἀποθειώσεως νάφθας	23.700 BPSD
Μονὰς ἀποθειώσεως ντίζελ	16.700 BPSD
Μονὰς καταλυτικῆς ἀναμορφώσεως	10.350 BPSD
Μονὰς κατεργασίας ἀερίων	7,32 ἑκατ.
	SCFD ἀέριο καὶ 2.879 BPSD ὑγρὸν
Μονὰς ἀπολήψεως ὑγρασιῶν	1,51 ἑκατ. SCFD ἀέριο καὶ 5.698 BPSD ὑγρὸ
Μονὰς ἀπολήψεως θείου	35 MT θείου ἡμερησίως
Μονὰς ἀπομακρύνσεως H ₂ S ἀπὸ	

ἄρρωθειούχον ὕδωρ 2.191 BPSD

Ἐπίσης προσετέθησαν αἱ ἐξῆς βοηθητικαὶ ἐγκαταστάσεις :
Συστήματα χειρισμοῦ καὶ ἀναμιξεως προϊόντων
Σταθμὸς ἀτμοπαραγωγῆς

Προσθηκαὶ εἰς τὰ ὑπάρχοντα συστήματα κοινῶν παροχῶν περιλαμβανομένων καὶ δικτύων διανομῆς ἀτμοῦ, ὕδατος τροφοδοσίας λεβήτων, καυσίμων διυλιστηρίου, ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας, τηλεπικοινωνιῶν, πεπιεσμένου ἀέρος, ὕδατων ἀποχετεύσεως, ὡς καὶ συστήματος ἐκτονώσεως τῆς πιέσεως μετὰ τυροσὺ καύσεως ἀερίων.

Προσθηκαὶ δεξαμενῶν εἰς τὸ διυλιστήριον.

Προσθηκαὶ δεξαμενῶν ἀργοῦ πετρελαίου εἰς Μέγαρα.

Νέος ἀγωγὸς ἀργοῦ πετρελαίου 16" καὶ μήκους 23.5 KM. ἀπὸ Μέγαρα εἰς Ἀσπροπύργον καὶ νέον ἀντλιοστάσιον εἰς Μέγαρα.

Τροποποιήσεις τοῦ ὑφισταμένου ἀντλιοστασίου εἰς Μέγαρα καὶ πρόβλεψις δικτύου πυρασφαλείας.

Κατασκευὴ νέας προβλήτας εἰς τὸν Ἀσπροπύργον διὰ τὴν παραλαβὴν ἀργοῦ πετρελαίου καὶ φόρτωσιν προϊόντων εἰς δεξαμενόπλοια.

4. Διὰ τῶν ἀνωτέρω προσθηκῶν τὸ διυλιστήριον κατέστη σύγχρονον καὶ ἱκανὸν νὰ κατεργάζεται 101.000 BPSD ἀργοῦ πετρελαίου καὶ νὰ παράγῃ ἅπαντα τὰ προϊόντα τῆς Ἑλληνικῆς ἀγορᾶς εἰς τὰς ὑφισταμένας προδιαγραφὰς.

5. Ἀπὸ πλευρᾶς ποιότητος τῶν κατασκευῶν, παρατηροῦνται τὰ κάτωθι :

(α) Αἱ μονάδες παραγωγῆς διαθέτουν ἐν γένει ἐφεδρικὸν ἐξοπλισμὸν εἰς βαθμὸν ἐξασφαλίζοντα ὑμάλην καὶ ἀπρόσκοπτον λειτουργίαν τῶν μονάδων, ἥτοι ὑψηλὸν βαθμὸν χρησιμοποίησεως.

(β) Ὁ βασικὸς ἐξοπλισμὸς ὠρισμένων μονάδων (πύργος ἀποστάξεως, δοχεῖα, ἀντιδραστήρες κ.λπ.) ἔχει σχεδιασθῆ διὰ δυναμικότητα ὑψηλοτέραν τῆς σημερινῆς (128.000 BPSD ἐναντι 101.000 BPSD) ὥστε διὰ μικρᾶς σχετικῶς δαπάνης νὰ εἶναι δυνατὴ ἡ ἐπαύξεισις τῆς δυναμικότητος τοῦ διυλιστηρίου. Τοῦτο ἐπιτρέπει καὶ ἡ διὰ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς προβλεφθεῖσα διάταξις τῶν μονάδων.

(γ) Τὰ χρησιμοποιηθέντα στοιχεῖα τοῦ ἐξοπλισμοῦ (ἀντλία, συμπιεσταὶ, σωληνώσεις κ.λπ.) εἶναι ἱκανοποιητικῆς ποιότητος.

(δ) Τὸ διυλιστήριον διαθέτει εὐελεξίαν λειτουργίας εἰς μεταβλλομένας δυναμικότητας μεγαλύτεραν τοῦ συνήθους δεδομένου ὅτι ἀποτελεῖται, οὐσία, ἐκ δύο γραμμῶν παραγωγῆς καὶ διαθέτει δεξαμενὰς ἐνδιαμέσων προϊόντων.

(ε) Ἐχει δυναμικότητα ἀτμοπαραγωγῆς πολὺ μεγαλύτεραν ἀπὸ τὴν ἀπαιτούμενην.

(στ) Διαθέτει ἴδιον σταθμὸν παραγωγῆς ἠλεκτρικῆς ἐνεργείας.

3. ΠΟΣΟΤΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ

Ἡ ποσοτικὴ ἐκτίμησις τῆς σημερινῆς ἀπομενούσης ἀξίας τῶν παγίων ἐγκαταστάσεων τοῦ διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου ἐγένετο βάσει τριῶν διαφορετικῶν μεθόδων :

1. Διὰ τῆς μεθόδου τοῦ κόστους ἀνὰ μονάδα δυναμικότητος (\$/B/D).

2. Διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἀναπροσαρμογῆς πραγματοποιηθεισῶν δαπανῶν.

3. Βάσει Ἐκθέσεως ξένου ἐκτιμητοῦ.

Κατωτέρω παρατίθενται οἱ καθ' ἑκάστην μέθοδον ὑπολογισμοί :

3.1 ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΑΝΑ ΜΟΝΑΔΑ ΔΥΝΑΜΙΚΟΤΗΤΟΣ (\$/B/D)

Συνολικὴ Δυναμικότης 101.000 BPSD
Δείκτης πολυπλοκότητος 4,4
Κόστος ἀνὰ μονάδα δυναμικότητος διὰ τὸ 1973 ἐκ πίνακο (Reference 1) : \$ 875 BPSD.
Συνολικὸν κόστος : (875) × (101.000) = \$ 88.375.000 τὸ 1973.

Ἀναπροσαρμογὴ ἀνωτέρω κόστους δι' ἔτος 1976 βάσει δεικτῶν Nelson (Ref. 2 & REF. 3).

601,3

— × 88.375.000 = \$ 113.565.640

468,0

διὰ καινουργῆς διυλιστήριον.

Δεχόμενοι ὑπόλοιπον τεχνικῆς ζωῆς διὰ μὲν τὸ παλαιὸν διυλιστήριον 10 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκσυγχρονισμοῦ αὐτοῦ (1973), διὰ δὲ τὸ νέον διυλιστήριον 20 ἔτη ἀπὸ τοῦ ἴδιου.

Έτους και λαμβάνοντας υπ' όψιν τας σχετικές δυναμικότητας του παλαιού και του νέου τμήματος του διυλιστηρίου, προκύπτει μέση τεχνική ζωή του επεκταθέντος συνόλου 14 έτη από του πρώτου πλήρους έτους λειτουργίας (1973). Ούτως ή απολειμματική αξία κατά το έτος 1976 είναι :

11

$$— \times 113,6 = \$ 89,3 \text{ εκατομμύρια.}$$

14

3.2 ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΔΑΠΑΝΩΝ.

Δυναμικότης υφισταμένων εγκαταστάσεων (1971) 110.000 B/D.

Πρόσθετίζα δυναμικότης 61.000 B/D.

Κόστος έκσυγχρονισμού και επέκτασης του υφισταμένου διυλιστηρίου (1971) : \$ 48.000.000 (άπολογιστικώς) (REF 4).

Κόστος διά την επέκτασιν

31

$$— \times 48.000.000 = \$ 42,5 \text{ εκατ.}$$

35

Κόστος διά τον έκσυγχρονισμόν

4

$$— \times 48.000.000 = \$ 5,5 \text{ εκατ.}$$

35

Αξία υφισταμένων εγκαταστάσεων κατά το 1971 (REF 5) (61.000)

Αξία επέκτασης = $\frac{61.000}{40.000} \times 0,6$ (Αξία υφισταμ. εγκατ.)

42,5 = (1,2881) × (Αξία υφιστ. εγκατ.)

Αξία υφισταμένης εγκαταστάσεως = \$ 33 εκατομ.

Αξία έκσυγχρονισθέντος και επεκταθέντος διυλιστηρίου (1971) :

$$42,5 + 33 = \$ 75,5 \text{ εκατομ.}$$

Αξία του διυλιστηρίου τούτου καινούργιους το 1976, υπολογισθείσα βάσει δεικτών Nelso (REF 2 & REF. 3). (601,4)

$$\frac{601,4}{406,0} \times 75,5 = \$ 111,8 \text{ εκατομ.}$$

Δεχόμενοι υπόλοιπον τεχνικής ζωής δια μέν το παλαιόν διυλιστήριο 10 έτη από του έτους λειτουργίας αυτού ως έκσυγχρονισθέντος (1973), δια δέ το νέον διυλιστήριο 20 έτη από του ίδιου έτους και, λαμβάνοντας υπ' όψιν τας σχετικές δυναμικότητας του παλαιού και του νέου τμήματος του διυλιστηρίου, προκύπτει μέση τεχνική ζωή του επεκταθέντος συνόλου 14 έτη από του πρώτου πλήρους έτους λειτουργίας (1973).

Ούτως ή υπολειμματική αξία κατά το έτος 1976 είναι :

11

$$— \times 111,8 = \$ 87,8 \text{ εκατομμύρια.}$$

14

3.3 ΒΑΣΕΙ ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΞΕΝΟΥ ΕΚΤΙΜΗΤΟΥ

Ο οίκος TOPLIS AND HARDING AND PARTNERS, INTERNATIONAL SURVEYORS, LONDON, διεξήγαγε δι' ασφαλιστικούς σκοπούς το 1973 επίτόπιον έρευναν και εκτίμησιν του διυλιστηρίου. Τήν έρευναν αυτήν κατά διαστήματα ανέμελρρωνε, δια τους ίδιους σκοπούς και πλέον προσφάτως τήν επεξεργάσθη τον Δεκέμβριον του 1975. Τήν 1ην Νοεμβρίου 1976, επί τῆ βάσει τῆς εκτιμήσεως του Δεκεμβρίου 1975, υπελόγησεν τήν υπολειμματικὴν αξίαν εις \$ 79,5 εκατομμύρια. (REF 6).

Λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η ανωτέρω αξία δεν περιλαμβάνει μη ασφαλιστέας αξίας ως τας θεμελιώσεις, τὰ υποθαλάσσια μέρη προβλητών και γενικώς τὰ πλὴν τῶν κτιρίων έργα πολιτικοῦ μηχανικοῦ τὰ ὅποια εκτιμῶνται εις \$ 10 εκατομμύρια, ἡ αξία του διυλιστηρίου, ὡς ἔχει σήμεραν, υπολογίζεται εις \$ 89,5 εκατομμύρια.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ — ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ

Δια τῶν ἀναπτυχθέντων εις τὸ προηγούμενον κεφάλαι τριῶν τρόπων εκτιμήσεως τῆς σημερινῆς ἀπομενούσης αξίας τῶν παγίων εγκαταστάσεων του διυλιστηρίου Ἀσπροπύργου (πλὴν τῶν γηπέδων), προέκυψαν τὰ ἀκόλουθα ἀποτελέσματα :

Δια τῆς πρώτης μεθόδου : \$ 89.300.000

Δια τῆς δευτέρας μεθόδου : \$ 87.800.000

Δια τῆς τρίτης μεθόδου : \$ 89.500.000

Εἶναι βεβαίως γεγονός δτι ἡ Ὑποεπιτροπὴ δὲν προέβη, λόγω του λίαν περιορισμένου χρόνου τῆς ἐντολῆς, εις καθ' ἕκαστον περιουσιακὸν στοιχείον λεπτομερειακὴν ἀνάλυσιν καὶ εκτίμησιν του συγκροτήματος. Ἡ συμφωνία ὅμως τῶν διὰ τῶν τριῶν μεθόδων προκυψάντων συνολικῶν εκτιμήσεων ἀποτελεῖ οὐσιαστικὴν ἐνδειξιν περὶ τῆς βασιμότητος τῶν ἀποτελεσμάτων. Ἀποτελεῖ δὲ λελογισμένην ἀποψιν τῶν συντακτῶν τῆς παρουσίας δτι ἡ πραγματικὴ ἀγοραία αξία τῶν παγίων στοιχείων του διυλιστηρίου εἶναι μᾶλλον μεγαλυτέρ' παρὰ μικροτέρα τῆς προκυσῆσης ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν. Ἡ ἐλόγω ἀποψις θεμελιούται ἀφ' ἐνὸς μὲν εις πληροφωρίαν περὶ τῶν σημερινῶν κόστους κατασκευῆς διυλιστηρίων εις τήν Εὐρώπην καὶ περὶ τιμῶν πραγματοποιηθεισῶν πωλήσεων διυλιστηρίων, κυρίως εις τήν Ἰταλίαν, καὶ ἀφ' ἑτέρου εις τὸ γεγονός δτι ἡ ληφθεῖσα εις τοὺς ὑπολογισμοὺς ὡς «τεχνικὴ ζωὴ» του διυλιστηρίου εἶναι συντηρητικὴ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ἐν τῇ πράξει συμβαίνοντα.

Δεχόμενοι, παρὰ ταῦτα, τήν χαμηλοτέραν ἐκ τῶν τριῶν εκτιμήσεων (\$ 88.700.000), προκύπτουν τὰ κάτωθι συμπεράσματα καὶ γενικαὶ εκτιμήσεις :

α) Ὡς πρὸς τήν ὑπεραξίαν τῶν παγίων στοιχείων (πλὴν τῆς γῆς) :

Δοθέντος ὅτι ἡ ἐν τῶ ἰσολογισμῶ 30ῆς Νοεμβρίου 1976 μετὰ ἀπόβρεσιν ἀξία τῶν παγίων στοιχείων, πλὴν τῆς γῆς, υπολογίζεται τῆς τάξεως τῶν \$ 52.000.000, συμπεραίνεται δτι ἡ ὑπεραξία τῶν ὡς ἄνω στοιχείων ἀνέρχεται εις :

$$87.800.000 - 52.000.000 = \$ 35.800.000$$

β) Ὡς πρὸς τήν συνολικὴν ἀξίαν του ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐταιρείας: Λαμβάνοντας ὡς ἀξίαν τῆς γῆς τὸ ποσὸν τῶν 20.000.000.— ὅπερ βασιζεται ἐπὶ εις πρὸ τριετίας περίπου εκτίμησιν του Ἐφόρου Ἐλευσίνος —, διὰ τὰς παγίας εγκαταστάσεις τὸ ὡς ἄνω υπολογισθὲν ποσὸν τῶν 87.800.000 καὶ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ ἐνεργητικὰ στοιχεῖα (κινητὰ, διαθέσιμα, ἀπαιτήσεις κ.λπ.) τὰ ἐν τῶ ἰσολογισμῶ τῆς Ἐταιρείας ἐμφανιζόμενα, προκύπτει συνολικὴ ἀξία του ἐνεργητικοῦ τῆς Ἐταιρείας ὡς ἐξῆς :

Γήπεδα	: \$ 20.000.000
Ἐγκαταστάσεις	: \$ 87.800.000
Λοιπὰ Ἐνεργητικὰ	: \$ 28.035.059

Σύνολον Ἐνεργητικοῦ : \$ 135.835.059

=====

(μὴ συμπεριλαμβανομένων λογαριασμῶν τάξεως καὶ ἄλλων ἀμέσως ἀντικατοπτριζομένων εις τὸ παθητικόν).

5. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ (REFERENCES)

1. THE OIL & GAS JOURNAL, JULY 8, 1974, P. 114 (GRAPH)
2. THE OIL & GAS JOURNAL, JAN. 27, 1975, P. 140 (GRAPH)
3. THE OIL & GAS JOURNAL, SEP. 6, 1976, P. 126
4. ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ ΥΠΟ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑΝ 18.4.1976 ΤΗΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 30 ΠΑΡ. 7 (α) ΤΗΣ ΑΠΟ 13.4.1970 ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ ΔΗΜΟΣΙΟΥ - Σ.Σ. ΝΙΑΡΧΟΥ ΠΡΩΒΛΕΠΟΜΕΝΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ.
5. PERRY, R.H., CHILTON, C.H., «CHEMICAL ENGINEERS' HANDBOOK», 5TH EDITION, MCGRAW - HILL SECTION 25 - 16.
5. TOPLIS & HARDING & PARTNERS : LETTER 1ST NOVEMBER 1976 TO NIARCHOS (LONDON) LTD.